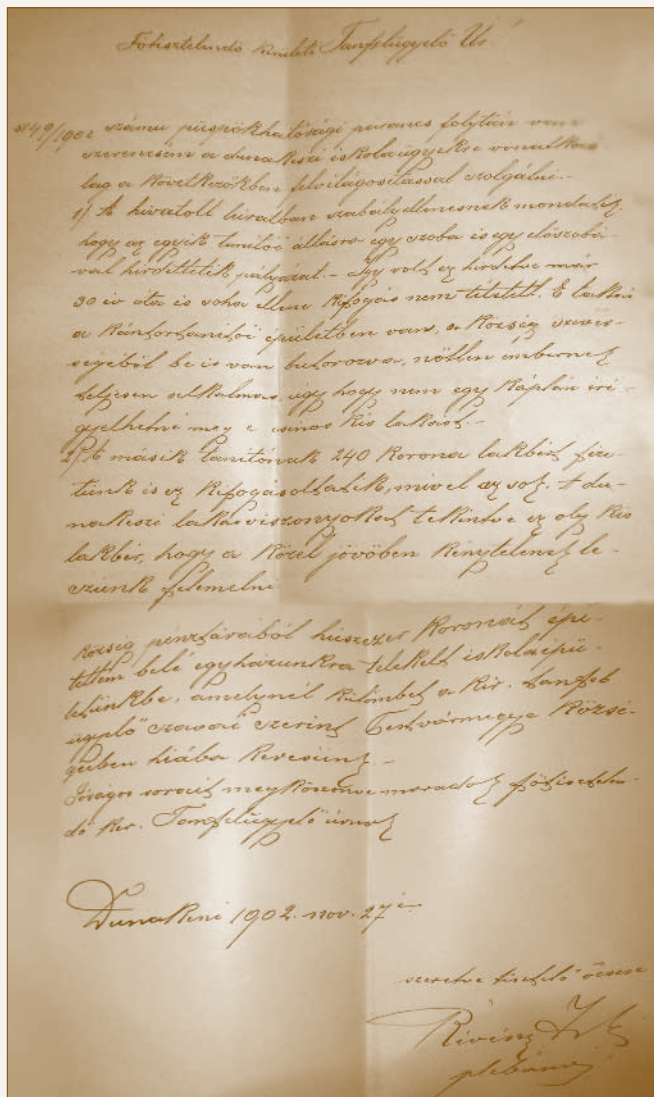

az alsó zónákban kis kunkorok, hurkokba záruló alakzatok jelennek meg. A kísértő ösztönök szublimációjára vallanak ezek a grafikus jelenségek, amelyek plátói, tiszta szeretetet, magasztos célokért feláldozott és átirányított ösztönenergiákat jeleznek.

„A stílus maga az ember” – mondta Georges-Louis Leclerc comte de Buffon francia kozmológus és író. Révész István kézírásának stílusát esztétikum, jó olvashatóság, világosság, egységesség, szabályosság jellemzi, finom mozdulatok sorában gyönyörködhetünk, ami együttesen fejlett kommunikációs készségre, nyelvi igényességre, választékos szóhasználatra utal, mintegy visszaidézve Révész István csodálatos szónoki képességét. Szavainak erejét a mélyről felfakadó őszinte érzelmek adták. Semmiféle modorosság, mesterkélttség nem látszik, az írás spontán áradása hiteles, autentikus személyre vall. Azt mondta ki, amit érzett, szavai, gondolatai, érzelmei és tettei összhangban voltak, és ennél nagyobb erő talán nincs is. A szép, de üres szavaknak kongása van, a lélek erejével átítatott szavaknak pedig harangzúgása. Révész István mély és tiszta tartalommal szól, ismerte az utat lélektől lélekig. Ezért is tudhatott lelki táplálékot adni az embereknek, ezért is tudta közvetíteni Isten üzeneteit a földi világból.

Az írás magas színvonala alapján értékérzékeny és problémafelismerő ember volt, vagyis rendelkezett a képességgel, hogy gyorsan átlássa és felismerje a hiá-

nyosságokat és a megoldásra váró feladatokat. Nem a kényelmet kereste, akkor volt elégedett, ha tevékenykedett; hajlamos lehetett az erőn felüli munkálkodásra is. Rendkívül fejlett szervezőkészsége segítette abban, hogy párhuzamosan akár több szálon is tudta működtetni a dolgait. Gyengébb fizikai erejét felülírták lelki energiái, ami szinte fáradhatatlan munkabírást, kiemelkedő terhelhetőséget jelentett számára. Nem a saját örömeit kereste, hanem akkor volt boldog, ha másokat boldognak látott maga körül.

Eredeti látásmódjából, innovatív hozzáállásából eredően tudta gazdagítani környezetét, amerre járt iskolák, közösségek, a fejlődést segítő intézmények születtek, fel lendítette a világot maga körül. Ő maga is megfogalmazta, hogy munkálkodása nem merül ki a templom falai és a papi feladatok szűkebb korlátai között: „Fiaim, ahol a nyáj, ott kell lenni a pásztornak is. Ott leszek híveim mellett a társadalomkérdések minden területén, nem csak a szószékről hirdetem az igazságot, hanem egyengetni próbálom híveim útját, nemcsak az égi, de a földi boldogulás felé is.”

Dunakeszi, Fót és Kecskemét egyaránt őrzi Révész István római katolikus pap emlékét és hitet erősítő, inspiráló, példát adó szellemi örökségét.

Révész István plébánost (1862–1929) 1885-ben Vácott szentelték pappá, egyévnnyi fóti szolgálat után a dunakeszi plébánián helyettes, majd 1888-tól plébános. Ezt a feladatot csaknem két évtizeden keresztül, 1907-ig látta el, ezenfelül hivatalból községi képviselőként és az iskolaszék elnökeként is tevékenykedett.